Karikatür

Kış sporlarından :

Karda kaymak

Dünya Karikatürleri

— Bizim müdürün yeni aldığı köşke gittik. Doğrusu çok hoş!.
— Anladım... Köşkü bekliyen köpek de pek hoş olsa gerek!...

Doktor — Benim iki nevi vizitem vardır. Biri yirmi frank, diğeri kırk frank.
— Aralarındaki fark nedir?
— Yirmi franga sudan reçete yazarım.

—Şu şapkaya bak ne güzel değil mi?
— Kaça aldın?
— Çok ucuza aldım.
— Nasıl oldu da ucuz malı beğendin?

(İtalyan Karikatürü)

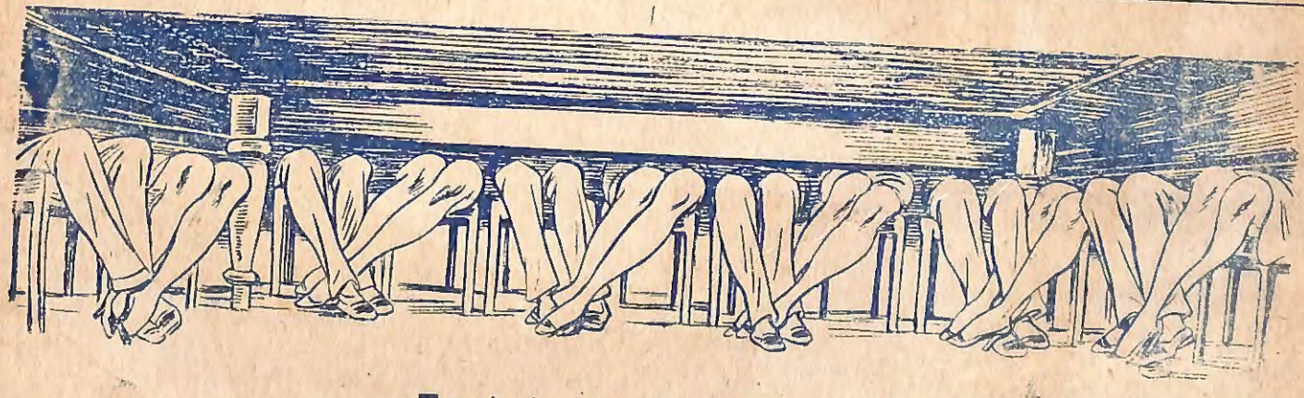

Tombola masası altında

(Fransız Karikatürü)

İkinci Cildimiz..

KARİKATÜR, 53 üncü sayısile ikinci yaşına girdi. 26 ıncı sayıda başlıyan ikinci cilt kolleksiyonu 52 inci sayı ile tamamlanmış bulunuyor. Kolleksiyonlarını tamamlıyan okuyucularımız ellerindeki sayıları idarehanemize getirerek 40 kuruş mukabilinde ciltletebilirler. Birinci ciltte de olduğu gibi bu cilt için de hususî kapaklar hazırlanmıştır. Anadoludan kolleksiyonlarını ciltletmek için idarehanemize gönderen okuyucularımız cildiye ve posta ücreti olarak 60 kuruş göndermelidirler. Ciltler bir hafta zarfında ikmal edilerek adreslerine gönderilir. Kolleksiyonlarını bulundukları yerde ciltletmek istiyenlere 30 kuruş mukabilinde hususî kapaklarımızdan da gönderebiliriz. Kolleksiyonlarında noksan bulunan okuyucularımız doğrudan doğruya idarehanemizden veya bütün bayilerimizden 10 kuruş mukabilinde tedarik edebilirler.

No. 54 CİLT: 3 YİL: 2 FİATI 10 KURUŞTUR 9 İKİNCİ KANUN 1937

KARİKATÜR

Sahibi : Sedat Simavi

İdarehanesi:
İstanbul, Ankara caddesinde hususî daire. Posta kutusu: İstanbul 103

Abone Şartları:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruş. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

✻ CUMARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ VE EDEBİ MİZAH GAZETESİ ✻

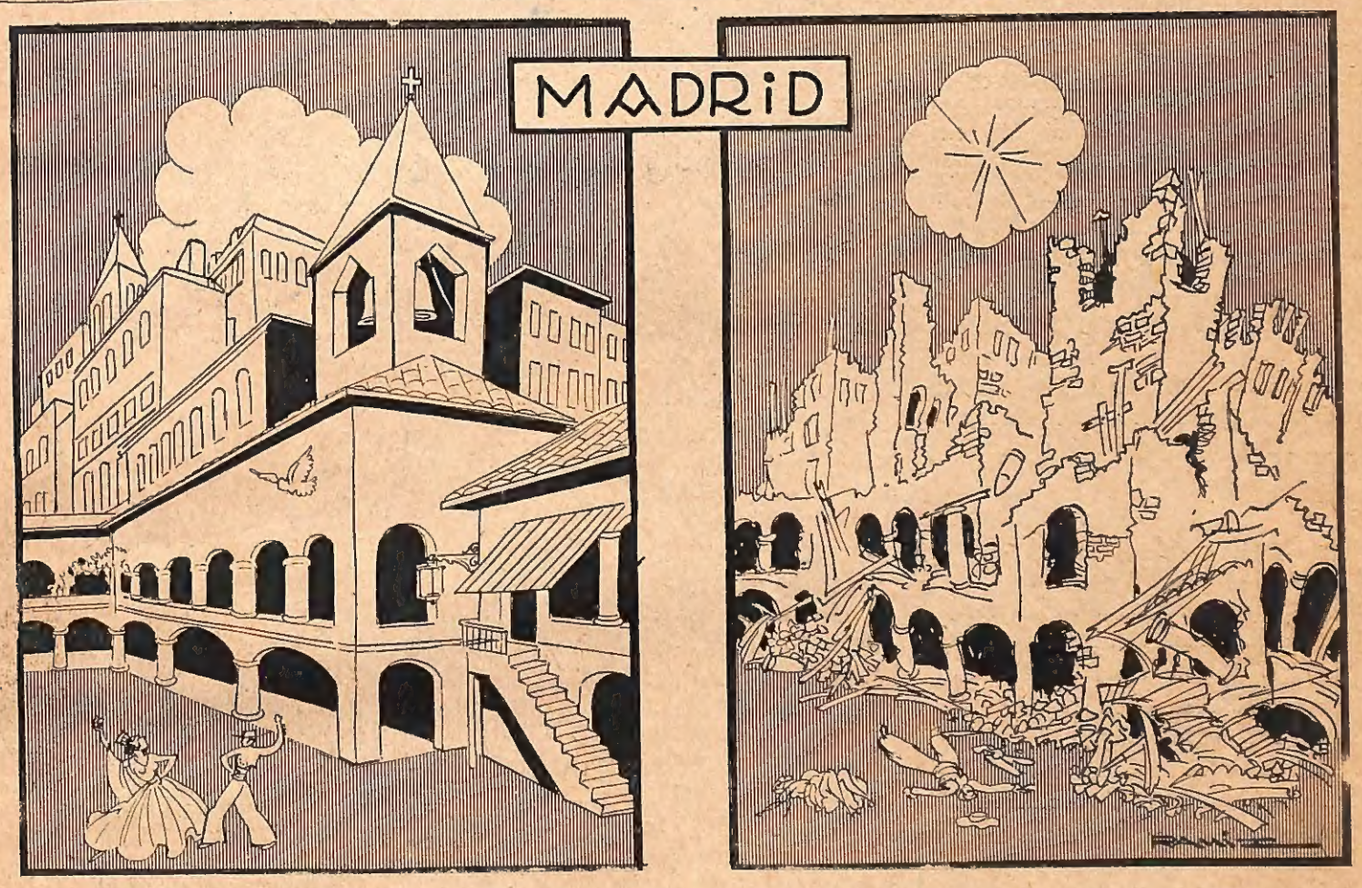

Masal olan bir memleket!.

Bir varmış . . . . **. . . Bir yokmuş!**

Yeni Av Kontenjanı...

Gazeteler geçen hafta avcılarımız için bir nevi resmî kontenjan listesi neşrettiler. Öteki kontenjan nasıl bir takım maddelerin memlekete sokulmasına rıza gösterip bir kısmını menediyorsa bu da bazı cins hayvanların vurulmalarına izin verdiği halde bazılarına dokunulmasını yasak etmektedir.

Okuduğumuz listeye göre dağarcığını sırtına - tüfeğini omuzuna vurup - önünde zağarile kır, dağ yahut orman yolunu tutan avcı, artık her önüne gelen mahlûka kurşun veya saçma atmak hakkını haiz değildir. O, çalı yahut ağaç dalları arasında bir çıtırtı işitti mi tüfeğini hemen yanına bırakacak, hırçınlaşmıya, bağırıp çağırmıya başlıyan zağarını tasmasından yakalayıp yanına oturtacak ve cebindeki listeyi çıkarıp tetkike başlıyacaktır.

Şayet karşısına çıkan kuş bıldırcın veya çulluksa ateş etmek yoktur. Fakat meselâ karga ise vurabilecek ve avına istediği şekilde tasarruf edebilecektir. Yani onu tereyağında yahut şişte kızartmak, suda haşlamak yahut bir ahbaba hediye etmek veyahut da tahnit ettirip odasında bir hatıra gibi muhafaza etmek ona av hürriyetinin bahşettiği haklardandır.

Avcılarımızdan bir kısmı Üniversitede hayvanat tahsili görmemiş oldukları için listede vurulmasına izin verilen

kuşları ötekilerle karıştırmaları ve hazine haklarının ziyaına sebebiyet vermeleri tehlikesi vardır.

Bunun için resmî listeye ayrıca bir de izahname ilâve etmeli, bunda meselâ saksağan ile çalı bülbülü arasındaki farklar izah olunmalı ve hattâ mümkünse avcılar için bir kurs açılarak bunlardan muvaffakıyetle imtihan verilmesi av ruhsatiyesi için şart koşulmalıdır.

* * *

Maamafih öldürülmesine izin verilen kuşlar ve hayvanlardan bazıları arasındaki farklar okadar incedir ki bunun için hürmetlice bir hayvanat ilmi de kâfi gelmiyecek, kanuna aykırı hareket etmekten korkan avcıların rasgeldikleri avları vurmadan evvel münasip bir vasıta ile yakalayıp cinslerini katiyetle tayin etmeleri icap edecektir.

Şunu da ilâve etmek lâzım gelir ki avcıların sürü halinde uçan kuşlara saçma ateşi açmamaları kendi menfaatleri iktızasındandır. Çünkü av zabıtası bu kafileler arasında kazaen vurulacak masuniyetli kuşların hesabını avcılardan soracak ve kendilerini kazaen vefata sebebiyet maddesinden mahkemeye verecektir.

* * *

Maamafih avcılarımız yeni av kontenjanının bu sıkılığı karşısında fazla telâşa düşmemelidir. Çünkü serbestçe vurulmalarına izin verilen avlar karga ve ona benzer birkaç kalem kuştur ki farik alâmetleri etlerinin yenmemesinden ve tüylerinin bir işe yaramamasından ibaret bulunduğu için avcılar bunları kolayca belliyebileceklerdir.

* * *

Yeni av listesi, memeli ve dört ayaklı hayvanlardan yaban domuzunu vurmak hakkını hiç bir vatandaştan esirgemiyor. Bir de sürünücü hayvanlardan yılanların silâhla avlanmalarına müsaade ediyor ki avcılarımızın bu lûtufkâr fırsattan istifadede kusur etmiyeceklerine ve yılan vurmak için kullanılan silâh ve malzeme her ne ise onu av levazımı satan mağazalardan satın alarak ve yanlarına zağar yerine kediler katarak kafile kafile yılan avına çıkacaklarına hiç şüphe etmiyoruz.

* * *

Bilmem deniz avları için de bu neviden bir liste yapmak düşünülmüyor mu? Bizce bu iş de ayni heyetin vâkıf incelemelerine bırakılacak olursa lüfer, uskumru gibi balıklrarın hayatları emniyet altına alınmasına mukabil orginos ve yunus gibi balıkları bol bol avlamamıza ve yememiz müsaadesinin esirgenmiyeceğini kuvvetle tahmin edebiliriz!

KARİKATÜR

— Yakında Anadolunun bütün köylerinde kâşaneler, apartmanlar kurulmıya başlıyacak..

— Oh, oh.. Yeni imar plânı mı tatbik ediliyormuş?.

— Yok yahu, yeni sağlık plânı tatbik ediliyormuş.. Her köye bir doktor gidecekmiş!...

SİNEMA KAPISINDA

İstiklâl caddesinden geçiyordum. Bir sinema kapısından boşalan kalabalık, yolumu kesti ve kapalı bir dükkânın kapısına sırtımı vererek yolun açılmasını bekledim.

Fakat hayret! Kapıdan çıkan müşterilerde hiç bir zaman görmediğim bir heyecan vardı.

İki kişi yarı baygın bir kadını iki kolundan tutmuşlar, «sus ayıptır» diye söyleniyorlar fakat o: «A dostlar! Bukadarı da olur mu? İnsan bu hale nasıl ağlamaz!» diye derin derin inliyordu. Bir ihtiyar kapıdan çıkıp gökyüzünü görünce, ellerini havaya kaldırdı:

«Hey yüce Tanrım! Merhamet kapıların kapandı mı? Kullarının yalvarmaları sana vız mı geliyor» diye söylenmiye başladı.

Hüzün ve ümitsizlikten sarhoş gibi kafa kafaya çarpışan üç arkadaştan biri:

— Talisiz adam, ömrünün sonuna kadar silisizdir, diyor, Şair yahut şiir meraklısı olan ikincisi,

«Bibaht olanın bağına bir katresi düşmez.»

mısraını içini çeke çeke okuyor, üçüncüsü sadece ah ediyordu.

Onların arkasından çıkan bir şişman havanın soğuk olmasına rağmen alnından, burnundan akan terleri silerek yanındakine yalvarıyordu:

— Öleceğim. Allah için bana bir bardak su bul.

Birazını içir, birazile yüzümü yıka, birazını yakamın altından gömleğimin içine dök. Yüreğim serinlesin.

Onun arkasından bir başka nevhagerler grupu; yirmi ile kırk arasında üç genç kız yahut kadın. Birisi ağlamaktan gözünün rimelleri pudrasının akına karışmış:

— Ah yarabbi! Bir genç kız emelinin bir dakikada kırılması ne acı şey, diyor. Öteki:

— Ağlama! Hayat uzun, hiç bir inkisar hep sür gitmez, diye onu teselli ediyor, üçüncüsü:

— İnsan böyle bir felâket karşısında ağlamaz da nerede ağlar, diye birinciye hak veriyordu.

Dertleşecek kimseyi bulamadığı için ellerini biribirine vurarak:

— Hayf, vahayf... Efsus... Heyhat.. veyl o bahte.. lânet o talie... Efsus o kaderi kısmete, diye kendi kendine söylenen bir adamcağızı kolundan yakaladım:

— Bay birader... İçerideki filim nasıl bir filimdir ki seyredenler böyle ağlıya inliye, ayıla bayıla dışarı çıkıyorlar... dedim.

O, yüzüme baktıktan sonra:

— Bu gece sinemada filim oynamadı, dedi. Yılbaşı tayyare piyangosu çekildi. Bu kalabalık, yarını beklemiye sabredemiyerek buraya gelmiş milyon âşıklarının talisizleridir.

BÜYÜK DANSÖZÜMÜZ

Avrupanın en ileri gelen dans artistlerinden ve sinema yıldızlarından Zehra Ahmet - yahut Avrupadaki ismile Zaramet - in birkaç gündenberi Taksimde bayan Safiyenin ilâhî sesine makes olan gazinoda temsiller vermekte ve İstanbul halkını teshir etmekte olduğunu gazetelerde okuduk.

Falih Rifkının kitaplarından birinde bu sanatkâr için bir fıkra vardır:

Meşhur yıldız, bir gece bilmem hangi Paris gazinosunda Falih Rıfkı ile tanışmış, kendisinin bir İstanbul kızı olduğunu söylemiş. Falih Rıfkı ona memleketini ziyaret etmek ve sanatını hemşerilerine de takdir ettirmek fikrinde olup olmadığını sorunca, artist:

— Bilmem orada bana verecek kadar çok para var mı? Diye gülümsemiş.

Zehra Ahmedin, vatanını da kendisini alkışlamak zevkinden mahrum etmemiş olması gösterir ki, meşhur artist gazino ve sahnelerimizin bizzarure düşük piyasasını lütfen kabule razı olduğunu gösteriyor. Takdir olunur.

ACABA HANGİSİ?.

Tramvayla Taksimden Karaköye iniyorum. Yanımdaki sırada güzelce bir kadın var. Yüzünün boyalarına, kıyafetine ve tavırlarına göre bizim barlarda numara yapmıya gelen ecnebi artistlere benzer. Karşımızda, ekseriya ayakta kalan bayanların camekâna konmuş tablolar gibi durdukları yerde favorili bir delikanlı duruyor ve bahsettiğim kadına çapkın ve mânalı gözlerle bakıyor.

Tramvay, Altıncı dairenin önünden yokuşu inmiye hazırlanırken kadın Fransızca olarak biletçiye Merkez bankasını sordu. Suali anlamıyan biletçiye vekâleten cevabı delikanlı verdi ve ilâve etti:

— Ben de oraya ineceğim matmazel... Size gösteririm.

Çabucak ahbap olmuşlardı. Aralarında birkaç kişi bulunmasına rağmen, yüksek sesle konuşuyorlar, kadın döviz almak mecburiyetinde bulunduğunu anlatıyor, delikanlı bunun ancak Merkez bankasında kabil olacağını söylüyor ve muavenet vedediyordu.

İki dakika sonra Bankalar önünde tramvaydan indiler ve sekiz on senelik iki karı koca gibi yürümiye başladılar.

Önümdeki sırada oturan ik arkadaş da benim gibi bu muhavereye ve ahbaplığa dikkat etmişlerdi. Biri göz kırparak:

— Nereye gidiyorlar böyle? dedi.

Öteki cevap verdi:

— Herhalde ya kadın oğlanı avlayıp götürecek, ya oğlan kadının parasını çalıp kaçacak.

YULAF ÇORBASI

Bildiklerden biri geçen gün şakacı bir arkadaş yanında zayıflığından şikâyet ediyordu.

Arkadaş hiç düşünmeden:

— Sabahları yulaf çorbası ye, dedi.

Zayıf adam:

— Ama yaptın? dedi. Yulaf çorbası okadar faydalı bir şey mi?

Arkadaş ciddî bir tavırla:

— Yulaf yiyen hayvanların nekadar besli olduklarını görmüyor musun, dedi.

Papağan

Hayat, kış mevsiminin en kısa gününden daha kısadır.

*

Yediden yetmişe kadar herkese sorunuz. Hepsi de hayattan hiç kâm almadığını müttefikan söyliyecektir. Ne garip.. Hayır, ne acı.

*

Paradan korkanlar, parayı çok sevenlerdir. Fakat acaba parayı hangimiz sevmeyiz?

*

Kadın, ilk körpeliğinde daha çok sevilir. Demirin tavında dövüldüğü gibi..

*

Gülmek.. Öğrenilmesi en güç bir sanattır. Fakat sahtelerinden sakınmalı.

*

Filozof da yetim gibidir. Şeytanı çok olur.

*

Hayatı yumuşatmak için, içine biraz kadın kahkahası katmalı, Fakat dozu kaçırırsanız cıvıklaşır.

*

Eskiden kadını evde kapamak için evlere kafes koyarlardı. Şimdi demir parmaklık bile kâfi gelmiyor.

*

Kurşunî renkten şaşmayınız, Bütün kirleri saklar. Esmer renkli pudra da öyledir. Bütün çirkinlikleri gizler.

*

En tehlikeli silâh - ne tank, ne tayyare, ne bomba - yalnız kadındır. Hangi yaşta olursa olsun.

*

Karikatür, nüktenin filme çekilişidir.

*

İhtiyar olmak bir hak, genç kalmak bir vazifedir!

*

Hassas ve hercai bir gönül bütün odaları güzeller tarafından tutulmuş muhteşem bir oteldir!

*

Evlerinin içinde çöl hayatı yaşıyanlar arzı mevudu dışarıda ararlar!

Filozof

— Geçende bir edebiyat gecesi yapmışlar...
— Keşki bir edebiyat sabahı yapsalar da, edebiyatımız artık uyansa!...

Bir Rakı Meclisinde

Bir rakı meclisinde idik. Gece yarısına doğru ev sahibinin oğlu ile damadı arasında bir münakaşa çıktı; süratle büyüdü ve nihayet dayakta karar kıldı.

Delikanlılar, masanın üzerindeki tabakları birbirlerinin başında kırıyorlar, misafirler sofaya, masa altlarına kaçışıyorlardı. Komşulardan ufak tefek bir zatın kavgacılar arasına girdiğini ve onları ayırmıya çalıştığını görerek kolundan çektim.

— Gel buraya yahu, dedim, sen aklını mı kaybettin? İt dişi köpek derisi.. Kaza ile beyninin ortasına bir tabak da sen yersen halin ne olur? Hem, onlar akraba. Yarın barışırlar. Sana ne oluyor?

Komşu kendini elimden kurtardı:

— Nasıl bana ne oluyor? dedi. Tabakları bu akşam benden iğreti aldılar.

Fransa (Hatay) ın üstüne oturmak istiyor

Müşahit — Madam, eteklerinizi kaldırın da (hatayı) göreyim!..

Çocuk — Muallim bey, ilim insanı yükseltirmiş öyle mi?.
Muallim — Öyle ya... Ben bile tavan arasında oturuyorum!..

Ressamı: **Ramiz**

ÇIKMAZ MI? ÇIKAR MI?

Kumaşı birinci terziye götürdü:

— Bundan bana bir kostümle bir pardesü yapacaksın!

Terzi ölçtü, biçti, sonunda:

— Çıkmaz! Diye kumaşı müşteriye verdi. O da ikinci terziye gitti.

— Bundan bana bir kostümle bir pardesü çıkar mı?

— Çıkar!

— Ya öteki terzi niçin çıkmaz dedi?

— Onun oğlu benimkinden iki yaş büyük de...

MARŞ, MARŞ!

Şairdi, ancak yazdığı şiirlerde kendisinden önce gelenlerin fikirleri göze çarpıyordu. Düzcesi, sağdan, soldan intihal ediyordu. Bir gün Nurullah Ataç, şairden bahsederken:

— Onun yazılarındaki fikirlere: «haydi eski yerlerinize, marş marş!» deseniz, şairin elinde bir şey kalmaz!

Dedi.

YENİ BİR HİLE

Bir arkadaş anlatıyordu:

Geçen gün bir mağazadan bizim bayana pudra alıyordum. Esnaf kılıklı bir adam içeri girdi; tezgâhtara:

— Yahu evlât, sizde kadınların kullandığı iyi dudak boyalarından vardır elbette, dedi, ama çok iyi olsun. Hani kadınlar öpüştükleri vakit dudaktan çıkmıyan cinsinden...

Ben bu kıyafette bir adamın ruj, hem de iyi cinsten ruj aramasına hayret ettim; mağaza sahibi yanıma yaklaşarak:

— Bu adam tavuk kasabıdır, dedi, dükkâna astığı on yaşında sıska bir tavuğun ibiğine bu rujdan bir parça sürdü mü, ihtiyar tavuk oluyor iki aylık körpe bir piliç...

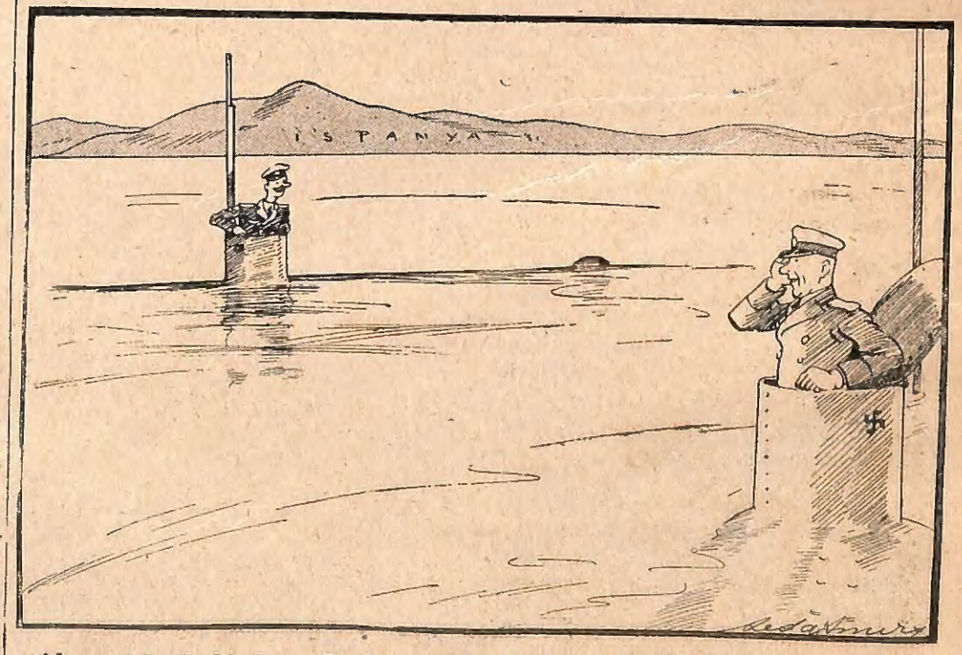

Alman tahtelbahirci — Pardon may gut! Sizi İspanyol tahtelbahiri zannettim az kaldı torpilliyecektim..
İtalyan tahtelbahiri — Size de geçmiş olsun, ben de o niyette idim!..

Zeytinyağı doksana çıkmış!

Bakkal — Tabii zeytiyağı bu.. Daima üste çıkar!...

İKİ DOST

Beyoğlu caddesinde iki dost karşılaştı,
İkisinin halinde göze çarpan telâştı...

Birinci ikincinin elini sıktı, dedi:
«Niçin böyle geciktin, dokuz yüz otuz yedi?»

İkinci cevap verdi: «Her tarafta karaltı..
«Yolumu şaşırmıştım, dokuz yüz otuz altı!»

— Her neyse, gel, seninle girelim gazinoya,
Konuşalım, gülelim, içelim doya doya!

İkisi de kol kola meyhaneye girdiler,
Bir yudumda ilk gelen kadehi bitirdiler..

Yeni yıl, eski yıla dedi: «Anlat, arkadaş,
«Vasiyetin nelerse dinleyim yavaş yavaş.»

Eski yıl, yeni yıla dedi: «Dinle, kardeşim,
«Kaldı dünya yüzünde bir tütünlük ateşim.

«Yumunca ben bu gece hayata gözlerimi,
«Sen gelip tutacaksın hemen benim yerimi.

«Yaz, bakalım, deftere: Yapılacak neler var?

«Ben yarıda bıraktım, yarısını sen başar...

«Yol işi, köprü işi, gaz işi, kömür işi,
«Süt işi, yoğurt işi, hulâsa, ömür işi...

«Vapur, tren, tramvay, otobüs, otomobil,
«Yaya gezmek de bugün bir belâdır, iyi bil!

«Et işi, meyva işi, ekmek işi, un işi,
«Pastırma, sucuk işi, yağ işi, odun işi...

«Operet meselesi, tiyatro meselesi,
«Ya o Konservatuvar, ya radyo meselesi?

«Şehrin imar planı, plâj, filân, stadyom,
«Elektrik ücreti pahalılıkta radyom...

«Yün işi, ipek işi, elbise, palto işi,
«Bu işi yapıyorken unutma sen o işi!»

Yeni yıl yazdı, çizdi, dedi en sonra: «Ancak
«Bunlar öbür yıla da benden miras kalacak!»

Çamdeviren

Meksenlerin Dili

KULÜBE:

Sefaletle başbaşa yaşarım güle güle,
Fakat içimdekiler katılır ağlamaktan..
Devre bel bağlamaktan.

EV:

Tahtalarım dökülmüş, kamburum deste deste,
Kurtulmuşum, kim bilir, kaç yüzüncü yangından..
Ve kazma salgınından.

KONAK:

Nerde o ipek yüzlü, nur tenli hanımcıklar
Elden ele geçerek, betim, benzim sapsarı..
Oldum bir kocakarı.

PANSİYON:

Eski adım pansiyon, asrî ismim garsoniyer
Müşterim değişiktir, sürtük hatunlar gibi.
Eskirim onlar gibi.

HAN:

Bir zamanlar şöhretim dillere destan iken,
Mirasyedi beylere para yetiştirmişim..
Heyhat ki erimişim.

OTEL:

Her gece sakinlerim, misafirim değişir,
Gelene sefa geldin, gidene uğur olsun.
Yeter ki içim dolsun.

APARTIMAN:

Güneşsiz köşelerde yıpranıyorsun, fakat,
Şu doktorlar olmasa belki unutulurdum.
Hap gibi yutulurdum.

Köstebek

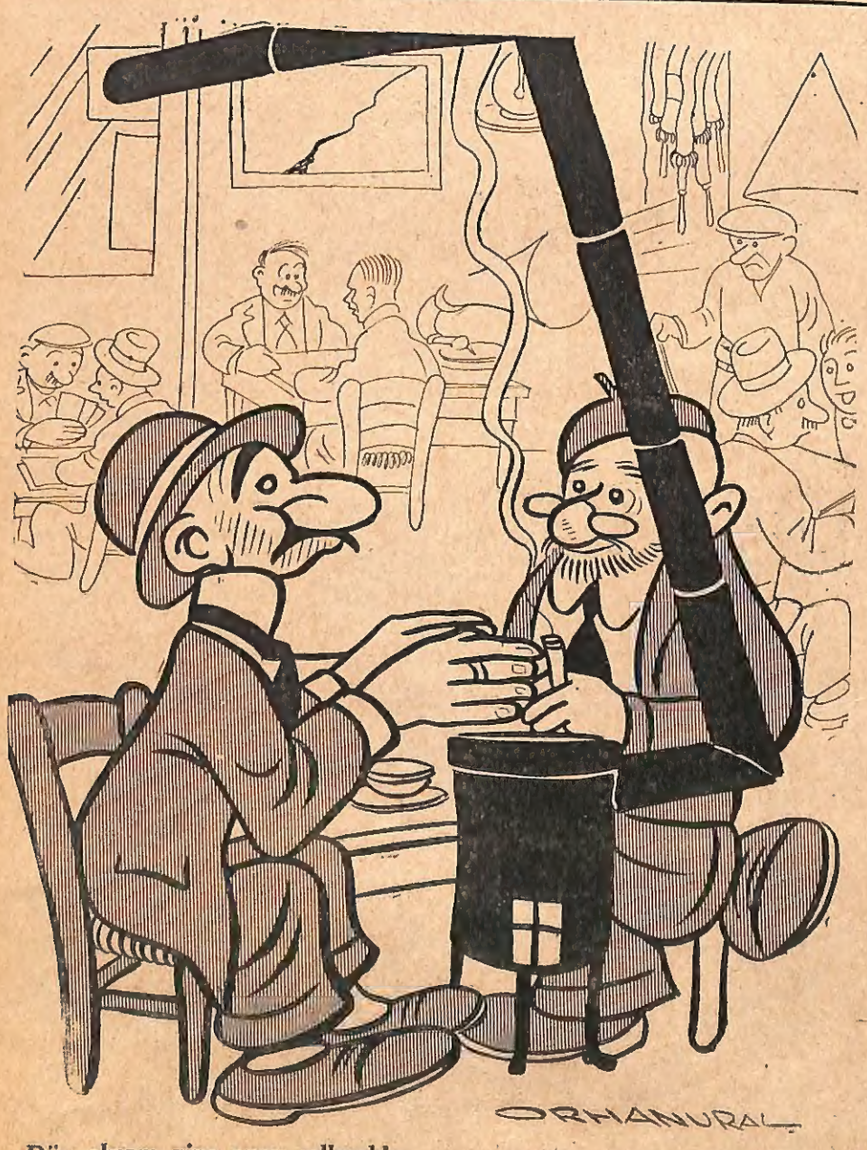

— Dün akşam yine epey sallandık..
— Denizde miydiniz?.
— Hayır, meyhaneden çıkmıştık!..

Kız — «Aşk bir fırtınadır» diyorlar..
Erkek — Doğrudur, benim bile bir alay banknotumu

SEN ve

— 1 —

Şüphe yok ki Tanrımız bizi yaratmış ikiz:
Et, tırnak ayrılır mı?.. Ben sarmaşık, sen filiz,
Ben bacayim, sen duman,
Ben sahilim, sen deniz!..

— 2 —

Alnımızın yazısı.. uzak kaçsan nekadar,
Taliim beni tutup yine yanına atar:
Ey bakışları yaman;
Sen kilit, ben anahtar!..

— 3 —

Zaman gelip çıksa da göğsümden en son nefes,
Bir türlü sönmiyecek, sönmiyecek bu heves!...
İçim yanıyor aman,
Sen bir kuşsun, ben kafes!..

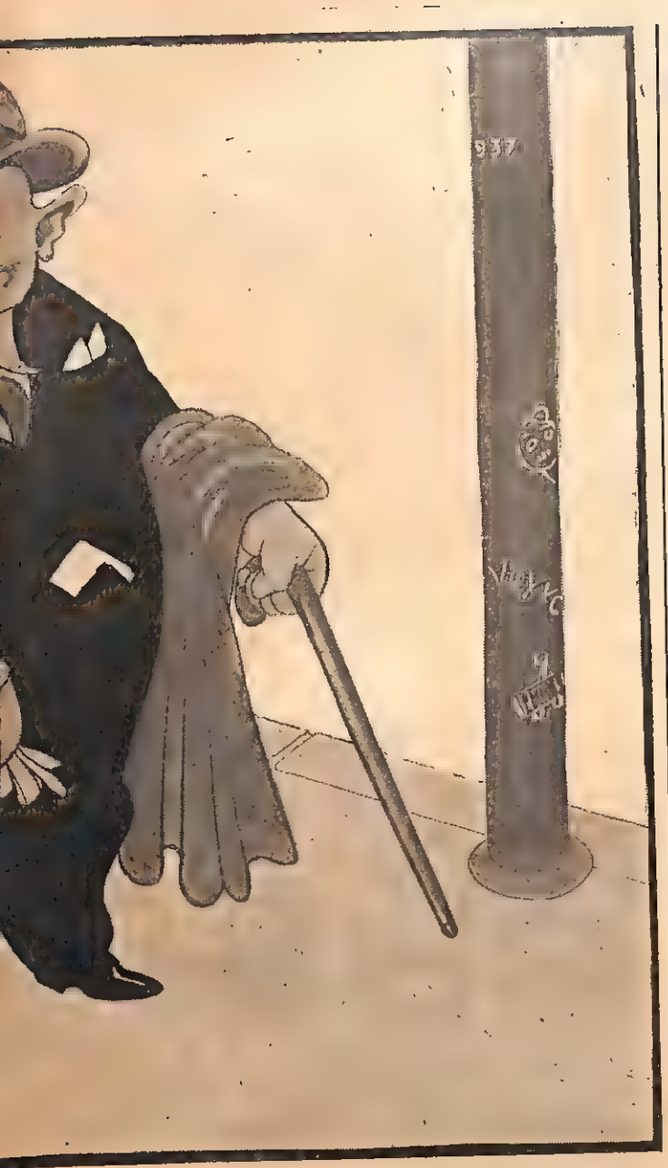

urmuştu!...

BEN...

— 4 —

Ey kömür gözlü küçük; ey siyah saçlı minik;
Biz nasıl ayrılırız: Sen düğmesin, ben ilik!.
Aşkımız oldu roman;
Ben iğneyim, sen iplik!..

— 5 —

Ey kaşları samur kız, ey dudağı ergovan;
Sen yavru bir sülünsün, kollarım oldu yuvan!.
Beraberiz her zaman:
Ben akrep, sen yelkovan!..

— 6 —

Bu, tertemiz bir aşktır, yok ikimizin suçu,
Yine sana koşarım: Sen hancısın, ben yolcu!.
Kalbime battı aman
Kirpiklerinin ucu!...

Necdet Rüştü

Eski bilmecelerin yeni manaları

Kat kattır ama katmer değildir, kırmızıdır ama elma değildir.

Pudralı kadın yanağı

*

Ben giderim, o gider, önümde tin tin eder.

Asrî kadının kocası

*

Bir ağacı oymuşlar, içine nağme koymuşlar. Yanılmış yalan söylemiş, kulağını bükmüşler.

Radyo

*

Yerden göğe küp dizseler, en alttakini çekseler. Seyreyle sen gümbürtüyü.

Apartıman

*

Sağ elimle aldım, sol elimle sattım.

Aylık, maaş

*

Bilmece, bildirmece, dil üstünde kaydırmaca.

Dedikodu

*

Karınca, beli ince, sallanır iki yana seke seke gidince.

Zayıflık modasına uygun asrî kadın

*

Sende yok sabre mecal; bende takattan zerre..

İki yoktan ne çıkar fikredelim bir kerre?

Alacaklı ile borçlu

Köylü — Garının kafası amma da sulak yer imiş, ekin çıkmış.. Memlekete gidince bizim köroğlunun başına ben de mısır ekeyim bari!..

Radyomuzda Nezle salgını

Bayan Muazzez, geçen akşam radyoda güzel sesile şarkılarını söylüyordu. artist biraz nezleli idi. İki şarkı arasında bir hayli öksürdükten sonra: «... Bana ne oldu, didelerim kan ile doldu» diye bir şarkı okumıya başladı. Güzel sesi muannit gıcığın son ihtizazlarile sarsılarak «Bana ne oldu?.» diye şikâyete başlayınca, bizim büyük amca oturduğu yerden radyoya hitap etti:

— Bir şey olmadı kızım.. Merak edilecek bir şey değil... Bir parça nezleden ibaret... Biraz öksürdün. İki mısra arasında bir iki yudum su içersen ferahlarsın...

Ertesi gece ayni saatte bayan Safiyenin billûr sesi de ayni kazaya uğrayıp çatlamasın mı?

Bu melun nezle radyo artistlerimize galiba Spikerden geçiyor.

— Dün gece sinemada oyun ne idi?
— Vallahi oyuna pek ziyade daldığımdan ilânları okuyamadım!.

M. Vindsor

Sabık İngiltere kıralı Edvard VIII'in, Mösyö Vindsor ünvanını alarak Viyana civarında yaşamakta olduğu malûmdur. Yakında Türkiyeye geleceği söylenen mösyö Vindsor'un kırallığı zamanına ait pek çok fıkralar intişar etmektedir.

Bir gün genç kıral Fransanın cenubunda Nis koyunda motörle bir gezinti yapmak istemiş, ve hususî motörünün hazırlanması için emir vermiş. Motörcünün mezun olduğunu ileri sürerek bu motör tenezzühünden vazgeçmesini dostlarından biri kendisine bildirmiş.

Kıral hiddetlenerek, behemehal bir motör gezintisi yapmak istediğini irade etmiş. Maalesef civarda başka bir motörcü de bulunamamış. Kıralın hiddeti de mütemadiyen artmakta devam etmiş.

Refakatinde bulunan Madam Simpson dayanamıyarak sormuş:

— Haşmetmeap, siz İngiltere donanmasının baş amiralı değil misiniz?

— Evet, baş amiralıyım.

— Şu halde muazzam İngiltere donanmasını idare ve sevkeden amiral, küçük bir motörü bizzat idareden âciz midir?

Kıral gülerek cevap vermiş:

— Demek canınızı bana emanet edecek kadar emniyetiniz var!...

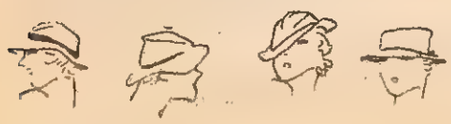

ZEYTİNYAĞI BUHRANI

— Camilerde kandil de kalmadı ki, kardeş, müezzini kandırıp aşırtayım. Ortalık elektrik lâmbası!...

Lâkerdacı — İşler kesat.. zayıflık modası çıktı çıkalı balık etine kimse itibar etmiyor!..

— Şu Çinde ne oluyor?.

— Anlaşılan Ho Şang Sun Şang, Çay Çeki mat etmiş, San Sing Tung üzerine düşerek Şenk Şav Şing ile Çiyan Çin Çung ve Çing Vang Vungla kardeşi mareşal Şen Yat Sene bir dersi ib et verecek!..

MÜCADELE

Son zamanlarda gazetelerde en çok kullanılan kelimelerden biri ve muhakkak ki birincisi «Mücadele» dir. Sizinle beraber, meselâ bugünkü gazetelerden birine şöyle bir göz atalım:

Kanserle mücadele, vereme karşı mücadele, ihtikâr mücadelesi, susuzluk mücadelesi...

Daha bitmedi. Sayfaları yavaş yavaş çevirelim:

Ekmek buhranına karşı belediye mücadeleye başlamış. Şark vilâyetlerimizde trahom mücadelesine kuvvet verilecekmiş. Sıtma mücadelesinden iyi neticeler alınıyormuş. Polis eroin mücadelesine ehemmiyet vermiye başlamış. Kumara karşı mücadele için yeni hazırlıklar yapılıyormuş.

Amma da mücadeleci insanlarmışız..

BAYAN VE PAPAĞAN

Gevezeliğile meşhur bir bayan geçen gün Papağandan bahsediyordu:

— Onu bana son derece dilbaz bir Papağan diye sattılar... Bu zamanda tam kırk beş lira saydım... Halbuki mendebur hayvan evime geldi geleli ağzını açıp bir çift lâkırdı söylemedi.

Tok sözlülüğü ile meşhur bir ahbap:

— Hayvanın ne kabahati var hanım efendiciğim, dedi, ağzını açmıya vakit bırakmıyorsunuz ki..

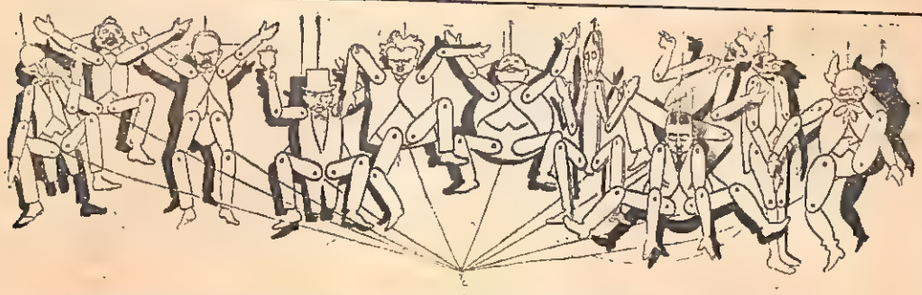

Bir günün Hikâyesi

Onu, yanımdan süzülüp geçerken gördüm. Sempati, insanları bir anda yaklaştırır. Yolumu değiştirdim. Onunla tanışmak istediğimi söyledim. Israrla bu teklifimi reddettiler. Onlar iki arkadaş idiler. Gönül dilediğine gider. Ben de dileyen gönül oldum. Arkalarından gidiyordum. Dolaştılar, dolaştılar. Sonunda evlerine geldiler. Orada onları yine bekledim. Onlar benden fazla alâkalandılar. Yeniden sokağa çıktılar. İki iken, beş oldular. Güldüler, eğlendiler, kapılarının eşiğinde beni seyrettiler.

Onların yanına kadar gittim. Cesaretle onların benimle konuşmalarını istedim. Evvelâ güldüler. Sonra alay ettiler ve benimle konuşmıya «eğlenmek için» karar verdiler.

Gönlümün dilediği kız, bana şunu sordu:

— Sen kimsin?

Güldüm. Ne deseydim... acaba... Sözüm onları avlayıcı olsun diye..

— Müzisyenim.. dedim.

Gönlümün dileği kaşlarını çatarak yüzüme baktı.

— Keman mı çalıyorsun?.

Keman her evde bulunur diye:

— Piyano.. dedim.

Şimdi daha çok ciddileşti. Bütün boyumu gözlerile süzdü. Gözlerimin içine bakarak:

— O halde bize biraz çalarsınız değil mi? dedi.

Onun alaylı sözüne, alayla cevap lâzımdı.

— Her zaman, dedim.

Onun yüzü derhal değişti. Yanındakilerin kulaklarına fısıldadı, kapının içine beni sürüklediler, evlerinin yukarı katına kadar götürdüler. Sağda bir odanın kapısını iterek beni renkli elektrik ışıkları ile aydınlanan bir odaya soktular. Gülmekten katılıyorlardı. Odanın bir kenarında mükellef bir piyano vardı. Gözlerim büyüdü. İşin hakikatini yeni anlıyabildim.

Şaşkınlığım, her halimden belli olabilirdi, etrafıma bakındım. Gözlerim odanın her tarafında piyano görüyordu, bir an kendimi topladım. Piyano çalmasını bilmiyorum, dedim.

Onlar, hâlâ gülüyorlar.. büsbütün gülecekler.. ve belki de getirdiklerinden daha kötü kapı dışarı edecekler..

Şapkamı çıkardım, odanın bir köşesine attım. Piyanoya doğru ilerledim. Sandalyesine oturdum, piyanonun kapağını gürültü ile açtım. On parmağımı piyano tuşlarına bastım.

* * *

Sonra bilmiyorum, bu hal nekadar sürdü. Piyanodan yüzümü çevirdiğim zaman, müthiş bir alkış işittim. Karşımda bir çok insan kafaları görüyordum. Hepsi de ellerini biribirine çarpıyorlardı. Kadın, erkek, çoluk, çocuk... Gönlümün dileğine gözüm ilişti, göz bebekleri ile gözlerimi buldu. Bayılacak bir hal vardı üzerinde. Gözlerimi gözlerinden ayıramıyordum. Etrafımızdakiler bize bakıyorlardı. Ben hâlâ şaşkın bir halde idim. Sarhoş olmuş gibi idim.

— Tramvay şirketinin arabaları neden sarartmış böyle?
— Nafia Vekâletinin korkusundan olacak!..

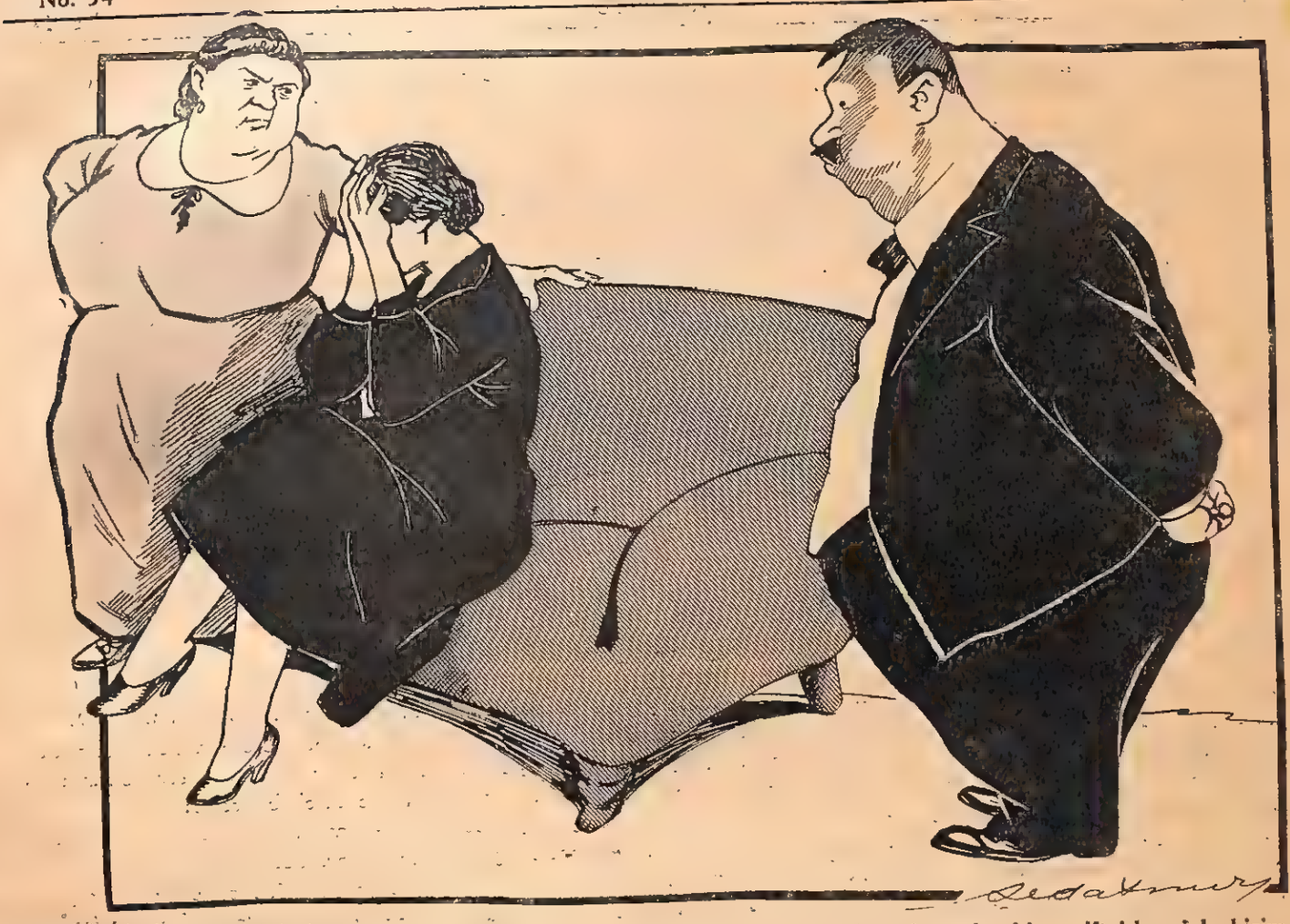

Kadın — Seni gidi cimri herif seni, iki buçuk lira amorti almışsın.. Sende insaniyet olsa birer çift iskarpinle bizim de hatırımızı hoş edersin!..

Birden gözlerimi odanın etrafına gezdirdim.

— Şapkam..

Diyebildim.

— Bir daha.. Bir daha çal...

Diyorlardı. Şapkam gözüme ilişti. Onu elime aldım, başıma giydim. Odanın kapısına doğru ilerledim, herkes benim gibi şaşkındı.. Arkamdan bakıyorlardı. Önüme biri geçti.

— Gitme.. dedi.

Kollarile beni önlemek istedi. Bu, o idi. Bitkin bir halde idi. Gözlerinde yaş damlaları görülüyordu. Merdivenleri indim, kapıdan çıktım. Hafif yağmur damlaları yerleri ıslatıyordu.

* * *

Aradan nekadar geçti bilmiyorum. İçimde o kapının önünden geçmek arzusu belirdi. Yolumu değiştirdim. Birinci ve ikinci köşeleri saptım. Şimdi onların gülüp eğlenirlerken, benim beklediğim kaldırım taşında idim. O kapının önünde bir kalabalık vardı.

Büyük kapıların ikisi birden açıldı, dışarıya bir tabut çıkarılıyor, tutulamıyan hıçkırıklar, pencerelerden sokağa dökülüyor...

Tabut omuzlarda uzaklaşırken, gözlerim kendi kendine ağlıyorlar ve gönlüm;

— Dileğim gidiyor...

Diye hüzünleniyor... İçim, hâlâ yanıyor...

İspinoz

Polis — Şurada topu topu bir ayın kalmıştı, neden kaçtın?. Şimdi üç ay daha kodestesin..

Hırsız — Hay Allah razı olsun bay polis.. ben de zaten tam kışın ortasında nereye gideceğim diye düşünüyordum!.

SAHTE DİLENCİ

İşsiz kalmış iki yankesici, uzaktan, altın saplı bastonunu sallıyarak gelen zengin adamı gördüler. Hemen biri yere çömelerek acıklı bir dilenci duası okumıya başladı, öteki de yanıbaşında onu gözetler gibi durdu.

Zengin adam yaklaşınca sahte dilenci elini uzattı:

— Allah rızası için şu kötürüme on para sadaka...

Yolcu para çıkarmak için elini cebine götürürken yankesicinin arkadaşı atıldı:

— Sakın para vereyim demeyin.. Kötürüm filân değildir, sapsağlamdır.. İsbatı da işte!

Hemen zenginin elinden bastonu aldı, dilenciye vurdu, kötürüm can acısı ile yerinden fırladı, o koştu, bu kovaladı, o koştu, bu kovaladı, nihayet ikisi de yolun ucundan kayboldular..

Tabiî zengin yolcunun altın saplı bastonu da beraber!

— 12 —

Gibi sert ve fazla olarak da galiz ve kaba cevaplar verirdi.

Genç adam o günlerde bu Pembeden bir parçacık yüz bulmuş olsaydı, sekaletine, kirine, pisliğine aldırmıyacak ve çayıra çıkarılmış genç bir aygır aşk ve şevkile kadına saldıracaktı.

Mesudun annesi arasıra Örfi Veyselin ailesini çekiştirmiye başlamıştı. Handanın babası için kendi keyfinden başka bir şey düşünmiyen müsrif ve serserice bir ihtiyar, anası için abtalca ve biraz pasaklı bir kadın diyordu.

Hele Sâda için dudaklarını bükerek: «O ıslanmış, kurumuş şeytan kavurması gibi kızı hiç gözüm tutmuyor» demesi vardı ki Mesut İbrahimi fena halde telâşa düşürmiye başlıyordu. Bu gidişle biraz sonra sevgilisi Handan hakkında tenkitler başlıyacak gibi görünüyor ve bu Mesudu korkutuyordu.

Genç adam annesinin biraz fesat olduğunu ve haklı haksız parmağına doladığı insanları gülünç bir hale getirdiğini biliyordu. Macide hanımın genç kızın bazı gizli kusurlarını meydana çıkararak oğlunun zevk ve şevkini kırması mümkündü.

Onun için Mesut bir an evvel Handanla evlenmek fikrinde olduğunu annesine açmak ve onu şimdiden kendi kızı, gelini gözü ile görerek hakkında tarta tarta söz söylemiye alıştırmak istiyordu. Fakat nedense Mesut bu kararını tatbika şimdiye kadar fırsat bulamamıştı.

Veysel Örfilerin İstanbula indikleri bir gece Mesut da annesine - Ayazma yolundan artık bıkıldığı için - Yakacığa inen caddede bir gezinti teklif etmişti.

Mesut, birkaç defa bahsi açmıya savaştı fakat nedense cesaret edemiyerek bunu dönüşe bıraktı.

Maamafih, genç adam dönüşte de yine son derece basit olan bu konuşmaya kendinde kuvvet bulamıyor, yol fenerlerinden her birinin yanından geçtikçe kendi kendine:

«Öteki fenere varınca behemehal başlarım» diyordu.

Mesut denize girmek için büyük bir zevkle soyunduğu deniz hamamının iskelesine çıktığı halde bir türlü kendini suya atamıyan bir insana benziyordu. Bereket versin Macide hanımın Handan hakkında bir sözü genç adamı helecanlandırdı ve korkuttu.

Macide yanlarından geçen bir arabayı göstererek: «Herhalde Veysel Örfilerin otomobilinden daha halli bir şey, demişti. Handanın o sangıranga teneke parçaları içinde bir kuruluşu var ki.»

Mesut, birdenbire anasını ellerinden tutarak durdurdu: «Anne, Handandan fena bir lisanla bahsetmeni istemem, dedi.»

— Ne söylüyorsun Mesut? Ben ne dedim?

Kadıncağız hakikaten fazla bir şey söylememişti. Fakat Mesut onun bir gün Handan hakkında acı bir tenkit veya hakaret savurması tehlikesine karşı bu cümleyi evvelden hazırlamış olduğu için ağzından kaçırıvermişti.

Maamafih ok yaydan çıkmış olduğu için genç adam dönemedi ve homurdanır gibi bir sesle:

«Yok ama senin maksadın Handanı küçük düşürmek, dedi.»

Bayan Macide bu defa daha kuvvetle güldü:

— Üstüme iyilik sağlık, çıldırdınmı ayol... Handandan bana ne?.

Fırsat bu derece ayağa geldikten sonra durulur mu? Mesut biraz mahcup ve titrek bir sesle:

— Handanın senin gelinin olması ihtimali var, dedi.

Bayan Macide evvelâ eğlenir gibi:

— Ya! Maşallah... Bak şu işe, dedi. Sonra ciddî ilâve etti:

— Ben onu anlıyorum ya, sen şimdilik biraz işlerinle meşgul olsan, kendini ev geçindirecek bir hale getirsen. Maamafih ben zaten karışmam... Babanla konuş...

Mesut korkak görünmemek için:

— Çok âlâ, o halde biz erkekçe konuşuruz, dedi. Annesinin «şükür yetiştirene» demesini işitmemiş gibi göründü.

Maamafih Mesut meseleyi yine onunla konuşup halletmekten başka çare olmadığını anlamış, kendi sözüne kendi de inanmamıştı.

* * *

Mesut İbrahim bir akşam üstü Yakacıktaki Çınarlı kahvede tanıdıklarından bir ihtiyar avukat ile konuşuyordu. Bir aralık Handanların otomobilinin biraz ileride durduğunu ve Örfi Veyselin Basri ile beraber içinden çıktığını gördü.

Mesut İbrahim evvelâ kendisini rüya görüyor sandı. Handanla sevişdiğini etrafa davul zurna ile ilân etmiş olan bu soğuk züppenin Örfi Veyselin otomobilinde ne işi vardı? Genç adam, ahbabının anlatmakta olduğu eğlenceli mahkeme hikâyesini dinliyor gibi yaparak oturduğu yerden onları seyretmiye başladı.

Hayret! Örfi Veysel yaşıt bir arkadaş lâübaliliğile Basrinin koluna girmiş, onu köşkünün bulunduğu sokağa doğru götürüyordu.

Mesudu bir düşüncedir almıştı. Bu ne işti? Veysel Örfi bu serseri çapkını ne diye evine götürüyordu. Sakın bu Sâda ile Handanın bir manevrası olmasın!

Maamafih yüzsüz bir oğlan olan Basrinin kendiliğinden Örfi Veysele musallat olmuş olması ihtimali de vardı.

Mesut biraz sonra şoförün bir elinde bir yoğurt tepsisi, bir elinde bir üzüm sepetile ayni yolu tuttuğunu görünce bir kat daha fenalaştı. Okadar ki, bir zamandanberi Mesudun kendisini dinlemediğini gören avukat ahbap: «Ne oluyorsunuz? Gözleriniz daldı; çehreniz uzadı. Hasta mısınız?» diye sordu.

Mesut: «Sormayın, yine dişim tuttu. Ağzımda bir cenabet diş var. İkide bir böyle yapar» dedi ve avukatın dişleri vaktinde tedavi ettirmek lüzumu hakkındaki nasihatini yarım yamalak dinledikten sonra rasgele yürümiye başladı.

Avukattan kendisini kurtarmak için çehresine verdiği ıztırap vaziyetini değiştirmeyi unutmuş, hakikaten dişi ağrıyormuş gibi çenesini çarpıtarak, elile yanağını tutarak gidiyordu.

Şimdi ne yapacaktı? Bu oğlanın Örfi Veyselin evinde ne halt aramıya gittiğini araştırmak yakışıksız bir hareketti. Eğer Basriyi çağıran Handan ise onları başbaşa bırakıp çekilmekten daha doğru ve asil bir hareket olmazdı. Fakat bunun için de bu akşamki ziyaret hakkında mutlaka bir yerden bir malûmat edinmesi lâzımdı.

Mesut İbrahim, o gece yemekten sonra yine Örfi Veyselin köşkünün yolunu tuttu. Bahçe kapısına vardığı zaman saat dokuza yaklaşmıştı. Ehemmiyetli ziyaret ve ziyafetlerde ortaya çıkan lüks yanıyor ve Basri sıcaktan ceketini atmış saygısız bir vaziyette masa başında oturuyordu.

Mesut, yemek bitmeden içeri girmiye çekiniyordu. Basri bir maksat üzerine çağırılmışsa ailenin onu görünce kızacağına şüphe yoktu. İhtimal kendisini züppe rakibinin yanında istiskal edecekler, hattâ Basriye ikram için alınmış üzümlerden bir salkımını eline tutuşturarak onu gülünç bir mevkie düşüreceklerdi. Fakat öte taraftan da beklemiye imkân yoktu. Çünkü yemeğin meselâ ona kadar sürmesi de olmıyacak bir şey değildi.

Mesut tehlikeli bir kale kapısı düşünen bir kumandan gibi kendi kendine şu emri verdi:

«Girmeliyim, ne pahasına olursa girmeliyim. Hem de tereddüt etmeden. Sonra gayet ciddî ve mağrur bir tavır almalıyım. Şayet bu oğlanın bu gece çağırılmasında Handanın bir rolünü sezersem paydos. Artık ne pahasına olursa olsun bu eve ayak atmam ve o vakit Handan yalvarsa da kulak tutmam. Fakat kızın kabahati yok da Örfi Veyselin bir zevzekliği ise o başka.»

Mesut İbrahim nedense bu gece Basriye karşı bir kin ve nefret duymuyor, onun Duglaskâri kumral bıyığını kıskanmadan, hattâ biraz sempati ile seyrediyordu.

Mesut, elile kıyafetine çeki düzen verdikten ve parmaklarile saçlarını taradıktan sonra sahneye çıkan bir aktör vaziyetile bahçeye girdi.

Yemek yenmiş, sigaralar yakılmıya başlanmıştı.

Mesut dünyada hiç bir şeye değer vermiyen, lâkayit ve enerjik bir insan tavrile bastonunu sallıya sallıya ilerledi.

Basri onu görünce yerinden kalktı, «Buyurun Mesut bey... Ne saadet» diye nezaketle elini uzattı.

Bu nezaket, derhal Mesudun kalbinde Basriye karşı bir minnet ve muhabbet uyandırdı. Çünkü Basrinin ona karşı soğuk yahut küstah bir tavır almasına ve Örfi Veysellerin yanında küçük düşürmesine hiç bir mâni yoktu. Basri kadınlarla hiç meşgul görünmüyor, Örfi Veysele geçen sonbaharda Çekmecelerde yaptığı bir ördek avına ait hikâyeler anlatıyordu.

Sâda Basriye belli etmeden Mesuda bir işaret yaptı. Genç kız elile atma işareti yapıyor, sonra elinin tersile yanağını okşuyordu.

Mesut bu hareketin «Bay Basri durmadan atıyor ve bizi traş ediyor» mânasına geldiğini anlıyarak gülümsedi. Ayni hareketi Handan da farkederek o da gülmüştü.

Sâdanın Basri ile alay etmesi rakibini küçük düşürmesi Mesudu hem gururlandırmış, hem de tatmin etmişti. Hele sevgilisinin de Basri aleyhindeki bu zarif ve gizli anlaşmıya iştirak etmesi, delikanlıyı büsbütün ferahlandırdı.

Sâda, Basrinin görmiyeceği bir yere geçmiş âdeta bir pandomima oynıyor ve gayet komik ve sevimli jestlerle şunları söylüyordu:

— Bu bunak ihtiyar da bu sıkıcı adamı nereden bu akşam bize musallat etti.

— Akşamdanberi bizi traş ediyor, bayılacağız.

— Ah vakit gelse de şu adam gitse, biz bize kalsak.

Zafer ve muvaffakıyet ne güzel şeydi, kızın Basriyi batırması, Mesudu bir yandan memnun etmekle beraber bir yandan da biraz evvel ona karşı duyduğu sempatiyi arttırıyor ve merhametle karıştırıyordu.

Sâdanın haretlerindeki mânaları bütün inceliklerile anlayıp tanıdığını baş ve göz işaretlerile anlatmakla beraber ayni zamanda da yine jestlerile rakibine karşı müsamaha ve hürmet istiyordu.

Mesut, ailenin yakın bir mensubu vaziyetile kızları yanına alarak Basriyi Çınarlı kahveye kadar teşyie çıkmıştı.

Sâda Basrinin koluna takılarak hızlı hızlı yürümiye başladı ve elile onlara:

«Bunu mahsus sizin için yapıyorum. Geri kalın ve bildiğiniz gibi görüşün» mânasında bir işaret yaptı.

Sâdanın Basriyi süratle ileri sürmesine mukabil Handan da Mesudu koluna asılmak suretile büsbütün geri bırakıyordu. Öndekiler biraz köşeyi dönerek kaybolunca Handan umulmaz bir ateşle dudaklarını nişanlısına uzattı. Mesut belki dönerler de görürler gibi bir hareket yapınca Handan «adam sende ne çıkar» gibi omuzlarını silkti.

Mesut, saadetinden nefesi tıkanarak dizleri kesilerek sordu:

— Beni seviyor musunuz?

— Seviyorum.

— Benden başkasını sevmediniz mi?

— Yemin ederim.

Delikanlı kendini tutmasa «ah canım» diye bağıracaktı.

Vah zavallı Basri vah! O, Çekmecelerde ördek avlarken başkaları sevdiğini iddia ettiği kızı avlamıştı da zavallıcık farkında bile olmamıştı.

Mesut için fırtına içinde başlıyor gibi görünen bu gece bir cennet saadeti içinde bitmiş ve Handanın bu vaziyeti genç adamı günlerce rahat yaşatmıştı.

— Devam edem —

Sahibi Sedat S. — Umumî Neşriyat Müdürü: T. Şükrü

Tarihten Çizgiler: Mahallede horoz dövüşü

AŞIK

— Dün gece ruyada gördüm: Sanki ben büyük bir kıralmışım, emsalsiz bir zenginmişim, eşi bulunmaz bir gençmişim... Size ilânı aşk etmişim!

— E sonra?.

— Bir de baktım, uykudan uyanmışım... Gördüğüm ruya imiş! Şu var ki, hakikat bütün bu saadetleri elimden aldığı halde yalnız sonuncusunu bana bıraktı...

RADYO

Şair Salih Zeki Ankara yokuşunu yorgun argın çıkarken Mahmut Yesariye rasgelince, sevinçle gözleri parladı:

— Üstat, dedi, radyoya aldılar beni.

Mahmut:

— Oh, diye cevap verdi, kurtulduk artık.

Şairin bu söze canı sıkılır gibi oldu. Fakat mânasını iyice kavrıyamadığı için sordu:

— Niçin üstadım? Neden kurtulduk?

Mahmut, sakin cevap verdi:

— Şiirlerini her akşam radyoda okuyacak değil misin? Aboneler traş dinlemedikleri için senin uzun boylu söylenmene kimse mâni olmaz.

Yesari ayrılırken ilâve etti:

— Uzun etme işte... Sen de memnun, biz de.

YERİNDE BİR DUA

Tan gazetesi istihbarat şefi Burunsuz Tevfik, her gün yolunun üstündeki bir dilenciye sadaka verir, dilenci de ona dua ederdi:

— Allah gözlerini her türlü felâketten muhafaza buyursun!

Bir gün, bir hafta, bir ay, bu böyle devam etti. Fakat sonunda Tevfike bir merak ârız oldu, dilenciye sordu:

— Niçin ben sana sadaka verirken yalnız gözlerime dua ediyorsun? Dua edilecek başka âzam yok mu?.

Dilenci, boynunu bükerek, cevap verdi:

— Allah esirgesin, gözlerinize bir hastalık gelse gözlüğü nereye takacaksınız?

— Zavallı!. Son tramvay kazasından sonra bir bacağını, bir kolunu kaybetti. Vücudünün birkaç yeri de çarpuk kaldı. Ne iş görüp de para kazanabilir!
— Aman dostum, hiç durmadan Fütürist ressamlara model olsun!..

Karikatür

Karikatür'n ikinci cildi 52 inci sayı ile tamamlandı. Kolleksiyonlarını idarehanemize gönderen okuyucularımızın ciltleri gayet nefis ve hususî kapaklar içinde 40 kuruşa ciltlenmektedir. Anadoludan gönderenler, 60 kuruş cildiye ve posta parası göndermelidirler.

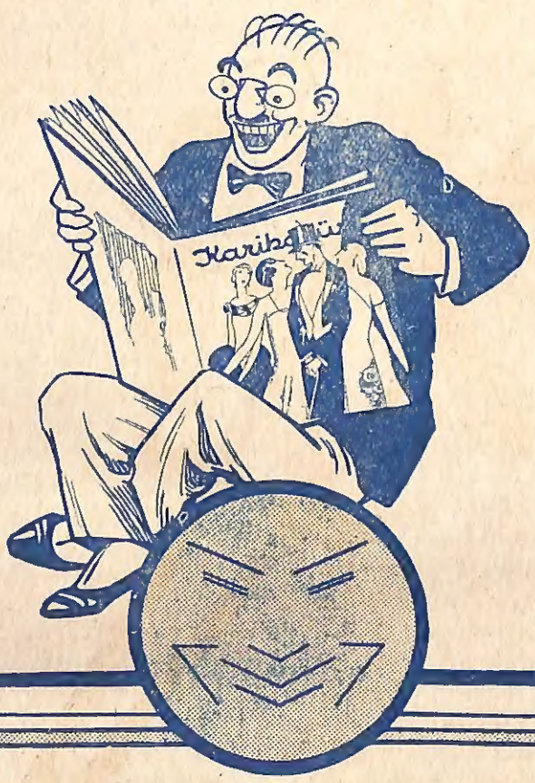

TENNİZ

ALÂKADAR EDEN BİR TAVSİYE

Yüzünüzün taravetini muhafaza etmek için muzır yüz tuvaleti levazımından sakınınız ve yalnız hakikî LAQUE ÇARMİNE DE GARANCİNE ile imal edilen ve en nazik ciltlere tevafuk eden

Mask Ruj

Tuvalet levazımatını kullanınız. Aksi taktirde cildiniz zehirlenerek mahvolmak tehlikesine maruzdur.

Hafiflik - Rahatlık

J. Rousset Korselerinde (Galse), sizi incitebilecek ne baline ne de hiçbir tazyik yoktur. Bu korseler, vücudunuzu sıkmaksızın tenasübünüzü inceltir ve göğsünüzü kuvvettendirir.

Fiyatı: 25 liradan itibaren.

Satış yeri yalnız:

J. Roussel Paris

İSTANBUL, Beyoğlu Tünel meydanı 12 No.lu. Mağazamızı ziyaret ediniz veya 18 No.lu tarifemizi isteyiniz. Fiyatlarımızda büyük tenzilât.

Yağmur Rüzgâr Soğuk

cildinizi sertleştirip çatlatır. Muhafaza etmek için yüz ve ellerinizi sabah ve akşam muntazaman ve sokağa çıkmadan evel iyice

KREM NIVEA

ile uvunuz. Teniniz yumuşak ve sıhhatlı kalır.

CİLDİ KORUYAN VE BESLİYEN KREM NİVEA GÜNDÜZ VE GECE KULLANILIR

Dr Hafız Cemal

Lokman Hekim

Dahiliye mütehassısı

Pazardan başka günlerde öğleden sonra saat (2,5 tan 6 ya) kadar İstanbulda Divanyolunda 104 numaralı hususî kabinesinde hastalarını kabul eder. Salı, cumartesi günleri sabah (9,5 - 12) saatleri hakikî fıkaraya mahsustur. Herkesin haline göre muamele olunur. Muayenehane ve ev telefonu: 22398 .Kışlık telefon: 21044

Ademi iktidara Fortestin

ile çare bulursunuz. Bel gevşekliğini geçirir, vakitsiz ihtiyarlıyanlara gençlik ve dinçlik verir. Yalnız ismine dikkat.

Karikatür

Halkevlerinde Karagöz oyunu ihya edilecek
(Gazetelerden)

Hacivat — Karagöz bizim hayal oyunu neden rağbetten düştü ?
Karagöz — Hacivat, ahali Belediyenin hayallerini seyretmekten bize bakmağa vakit bulamıyor da ondan !

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası